D·N
12/12 1954

Biskopen vill ha tro och kyrkobyggen

Den nye biskopen i Stockholm har genom sitt herdabrev framkallat debatt. Väsentligen har denna gällt infall av tvivelaktig men från författarens synpunkt perifer natur; förordet för kortsteckel, kravet på en skärpning av abortlagstiftningen, talet om ett speciellt kyrkligt parti. Andra punkter i brevet förtjänar också att tas upp. I det hela får man intrycket av en tiver att producera åsikter i skilda frågor som inte baseras på djupare reflexion. På biskopens ärlighet tvivlar man inte, men den verkar lättvunnen och ibland rent av tanklös. Ett skärpande av samma kvalitet från framställande icke kyrkligt håll skulle säkert betecknas som alltför svagt för att tas riktigt allvarligt. Kyrkans mån är vana vid att profilera av den breda, vilsinnade och orefilekterade opinion som utgår från att på det religiösa området duger det att säga och skriva ungefär vad som helst; klara besked kan inte ges och får inte begäras. Emot kritik har man det gamla skyddet att klaga över illvilja och förföljelse, att antyda villigheten att från statskyrkans trygghet och välstånd fly till katakomberna.

Själva tron behandlar biskopen ytterst summariskt, på 4 sidor av 150, och av dessa 4 sidor är minst hälften polemik eller stämningsmakeri. Vad man får veta är att "den kristna tron är tron på undret" ("tag bort undret och det finns ingenting kvar") samt att denna tro "för tanken måste bära det orimligas förtecken"; "jag tror, trots att det är orimligt", "jag vet att Guds ord är sanning". Det är sympatiskt att de kristna försöken att framställa den religiösa tron som något överenstämmande med, ja, direkt härflytande ur förnuftets verklighetsanalys, sålunda med några ord avvisas som ohållbara. Men nog måste även troende som tänker en smula så frågande inför denna meningslöshet — att biskopen vet något som han finner orimligt. Det redliga tänkande som i detta stycke avvisas som en oförbar väg till sanningen söker biskopen uppenbarligen i övrigt tillämpa. Då han kommer in på andra frågor är han inte så hänsynslös och så tillitsfull mot sina läsare att han presenterar sina meningar som på en gång orimliga och riktiga. Han får, som vi andra, arbeta med sakuppgifter och slutledningar.

Medan frågan om trons sanning svårardes lika snabbt som lättsinnigt, blir frågan om trons lämplighet rätt ingående diskuterad. Under hänvisning till Hägerström sägs att "det torde vara svårt att utan vidare uppträffällia talet om objektiva eller absolute värden... Man skulle kunna ta exempel från alla områden av värdelivet och understryka förhärdeligheten i värdeuppfattningen." Endast en religiös motivering kan alltså ge absolute värden. "Tar man bort själva utgångspunkten eller förutsättningen, dvs. ett gudomligt du skall eller du skall icke, då finns det, så vitt jag kan se saken, ingen möjlighet att motivera varför man skall göra gott eller värna om sanningen..." Om inte denna motivering finnes, "för värdena en ganska flyktinglik tillvaro", de fixnar "omkring som skadskjutna fåglar".

Resonemanget beror på ett misförstånd. Hägerström har analyserat värdeomdömenas speciella natur som uttryck för känslor, han har inte byggt på det självklara, att värderingarna skiftar i tid och rum. För Hägerström, liksom för varje tänkande människa, är det tydligt att värdeomdömen i och för sig är lika orförkomliga som mat och dryck; vi kan inte leva en timme utan värderingar. Någon Gudstro behövs inte för denna produktion — frågan är om en Gudstro behöver för att vissa allmänna regler skall kunna motiveras. På den frågan är det enklaste svaret att överallt uppställa och tillämpas sådana allmänna regler, grundade på profana eller metafysiska målsättningar och förutsättningar. Den sanktion som efterlyses kan dessa regler få dels genom yttre och inre jordiska påverkningar (straff, påtryckningar, samvete), dels genom straff och belöningar av en annan värld. Gudstron i och för sig ger ingen speciell sanktion om den inte förenas med ått oss säga himmel och helvete — men på frågan om existensen av dessa ting vill hr Ljungberg av lättförståeliga skäl inte ingå. Bortsett från att hans bevisning alltså uppföres i intet är det av intresse att se hur han tänker sig religionen som stöd för fasta och entydiga värdenormer. Att den kristna religionen vacklat mellan de mest skilda normer och att många av hr Ljungberg vördevärd saker som folkstyrelse och frihet kommit till under kyrkornas ursinniga motstånd — det berörs inte heller i denna eheskrivligt torftiga "bevisning" för trons lämplighet, en "bevisning" som ju i själva verket utgår från att vi alla, kristna, fritänkare och hedningar, har de värderingar som det gäller att skydda.

En stor del av hr Ljungbergs brev behandla: yttre organisatoriska saker. Han vill ha vackrare och flera kyrkor. Naturligtvis är intet att säga mot förskining av kyrkorna; främmande är blott att denna sak ses som något centralt, som om det vore en huvudsak för de troende att lyssna till Gud och i en angenäm miljö. Mera diskutabelt är kravet på flera kyrkor. Dagens Nyheter räknade dem som besökte högmässan i kyrkor förra söndagen; resultaten anges i vidstående tabell. Det visar sig att mindre än en tredjedel av samtliga platser i kyrkorna var upptagna. Talet om Stockholms överfulla kyrkor tycks vara högst överdrivet. Då kyrkorna några gånger om året genom speciell utstyrsel och traditionella anknytningar får ökad attraktion är de visserligen överfulla, men på julotta och nyårsdag kan man inte rimligen bygga krav på nya kyrkobyggnader.

Självfallet förutsätter hr Ljungberg att förskining och nybyggnad av kyrkor skall ske på statens bekostnad. Andra samfund får bygga sina sindaktshus själva; de blir visserligen ofta enkla, men besöksfrekvensen lär vara vida större än i de statliga lokalerna. Ibland sägs det från kyrkligt håll att man gärna släpper samfundet med staten, man önskar nästan med att skilja kyrkan från staten. När det gäller att skaffa pengar till de egna behoven tycks inte dessa stolta deklarationer vara tillämpliga; att de som vill gå i kyrkan skulle bekosta den, det tar sig tydligen som ett orimligt förslag.

Kyrkobesökare

Andra söndagen i advent, den 5 december, höll Svenska kyrkan 53 högmässogudstjänster i Stockholm enligt publicerade predikotursförteckningar. Av dem ordnades 26 i stadens kyrkor (i Kungsholms församling använda kyrkslen under vår reparation). Följande tabell visar dels hur många som syntes totalt i dessa kyrkor, dels hur stor menigheten var denna söndag. Längst till höger anges ett procental som visar till hur stor del varje kyrkas utrymme var utnyttjat.

Kyrka	rymmer	antalet besökare	antalet besökare i procent av rymmen
Adolf Fredrik	1.400	320	22,9
Allhelgonakyrkan	400	89	22,3
Brännkyrka	291	261	89,7
Djurgårdskyrkan	250	30	12,0
Engelbrekt	1.624	610	37,6
Enskede kyrka	270	250	92,6
Gust. Adolfskyrk.	300	175	58,3
Gustav Vasa	1.750	520	29,7
Hedv. Eleonora	2.000	650	32,5
Högalid	1.118	300	26,8
Jakob	950	270	28,4
Johannes	1.003	340	33,9
Klara	1.650	165	15,7
Kungsh. kyrkasal	205	130	63,4
Katarina	1.900	333	17,5
Matteus	969	430	44,4
Maria	1.270	196	15,4
Oscars	1.428	400	28,2
S:t Görans	522	320	61,3
Sigtuna	810	210	27,7
Skeppsh.-kyrkan	1.400	30	2,1
Slottskyrkan	900	70	8,8
Sofia	964	271	28,1
Stefanskyrkan	442	123	27,8
Storkyrkan	2.000	910	45,5
Västerleds kyrkan	572	500	87,4

BILFÄRJOR
LANDSKRONA—KOPENHAMN KORSÖR—NYBORG
Snabbett-färjorna samt M/S Laboe o. M/S Stadt-Kiel. Korsör avg. 8.00 12.00 16.00 20.00 24.00*
Tur-Retur-at: 14.30* 15.00 16.15* 17.00 17.30* 19.00 22.00
Taborg hamn avg. 7.30* 8.00 9.00* 10.00 11.00 *) 12.00 12.30* 14.30* 15.00 16.45* 17.00 20.00 23.00
Vanna enkel av. kr. 3:-, retur av. kr. 4:50. *) Medtager icke bilar.
Nyborg avg. 2.00* 9.45 14.00 18.00 22.00
*) Ej natten till sönd. och måndag.
Vanna enkel av. kr. 4:50, retur av. kr. 7:70.
SKANDINAVISK LINJETRAFIK

"Frankrikes ära"

Parisdebatten om Tunisienpolitiken blev ett matt och overkligt skådespel, där många av replikerna klingade som ett eko från en epok som för de flesta nu måste förefalla mycket avlägsen. De infiytelserika bland Mendès-Frances motståndare hade ingalunda i nationalförsamlingens korridorer blir dock tydligen det politiska fäktsystemet, där kompromissidéen allt häftigare. Angreppen mot regeringens linje i Nordafrika kom främst från de små politikerna med de gåldra rösterna och de stora orden; Mendès-France har kränkt "Frankrikes heder" och "Frankrikes ära" genom att erbjuda de tunisiska rebellerna vapenvila och förhandlingar, för min man, som nu luftar en patriotism av gammal årgång, är regeringens framsteg en aktion, som lett till nästan hundraprocentig framgång, ingenting annat än en förfärande förlust. "Det är första gången en fransk högre officer med 50.000 man under sig har blivit förslagit en styrka på 2.000 man vapenvila."

Dessa extremister i nationalförsamlingen kan naturligtvis inte göra anspråk på att representträda som talesmän för alla de 265 deputerade som på lördagsmorgonen röstade mot regeringen. Mendès-France fick i Tunisienfrågan sin hittills magraste majoritet, endast 29 röster. Många av konseljpresidentens motståndare är säkerligen beredda att stödja en liberal politik i Nordafrika, men de vill inte gå så långt som Mendès-France — eller söker förhindra att hans prestige ökas genom stora omröstningssegrar. Men den "franska ärans" anpendragare får säkerligen applåder i landet: det förefaller som om alltför många franskmän förfärades av tanken på Nordafrika som något av ett paradfält, där armén skall demonstrera sin styrka mot uppståndsiga, och ett skyltfönster; genom att hänvisa till de ekonomiska insatserna i Nordafrika söker man freda sitt samvete och tysta allt tal om fransk "imperialism".

De bittra angreppen mot Mendès-Frances politik återspeglar dock främst stämningarna bland de franska inbyggarna, "les colons", i Nordafrika. Dessa utövar ett ständigt tryck mot regeringen genom den vilorgasationerade lobbyverksamheten i Paris och sina valda representanter i nationalförsamlingen; det är visserligen endast Algeriet, administrativt en del av Frankrike, som har rätt att utse deputerade till Palais Bourbon, men dessa uppträder som talesmän även för "kolonistaterna" i de övriga delarna av franska Nordafrika. "Les colons" i Tunisien, fem procent av områdets 3,3 miljoner invånare, har sökt bromsa Mendès-Frances reformplan, som innebär att Tunisien skall få begränsad självstyre och de franska inbyggarna berövas flera av sina ekonomiska och politiska privilegier. De hävdade att man inte kunde gå de infödda, mera moderata nationalisterna och dera ledare Habib Bourguiba till mötes så länge fellagherna, "frihetskämpar" sammanstarta förrymda brottslingar och fanatiska nationalister, terroriserade stora delar av landet. Men under de senaste veckorna har detta argument alagits i spillror: marieregeringens märkliga amnestiaktion, genomförd i nära samarbete med Bourguibas anhängare, har lett till att nästan samtliga fellagher lagt ner vapnen och återvänt till sina hem.

Ett misslyckande hade sannolikt inneburit en avgörande prestigeförlust för Mendès-France. Han spelade än en gång högt och fick större utdelning än någon vågat tro. Resultatet innebär också en segar för nationalisterna i Tunis; fellagherna lyssnade till Bourguibas stämma och inte till "Arabernas röst", den egyptiska radiostationen, som de landsflyktiga nordafrikanska ledarna i Kairo utnyttjat för att hetsa upprörmännen till fortsatt kamp. Nationalisterna kräver visserligen full suveränitet, men är beredda att tills vidare acceptera Mendès-Frances bud, och de franska inbyggarna i Tunisien kommer säkerligen att nu tvingas ge vika. Den under decennier nästa lesen "tiden är inne inte mogen för reformer" framstår nu som definitivt förlldrad.

PRESSGRANNAR

Den skarpa motsatsställning som för närvarande framträder mellan liberalism och socialdemokrati i fråga om skatteryck och ekonomisk organisation gör det särskilt naturligt att socialpolitiskt avancerade, högermän känner sig stå folkpartiet närа, yttrar Upsala Nya Tidning (fp) med anledning av ett inlägg av professor Munkell:

Det är inte heller onaturligt, tvärtom politiskt välmotiverat, att det under sådana omständigheter förekommer en viss samverkan mellan folkparti och höger. Men detta är bara en sida av saken. Som Morgon-Tidningen alldeles riktigt påpekar finns det inom liberalismen ett bestämd önskan att hålla den ekonomiska regningen lika klar mot högern som mot socialdemokratin.

Till skillnad från det typiska förtalet inom högern är det typiska förtalet inom folkpartiet inriktat på att inte enbart konsolidera redan uppnådda framsteg i välstånd och social rättfärdighet. Liberalismen känner sig, i våra dagar lika mycket som i äldre tider, såsom en pådrivande kraft:

Det skulle, enligt liberal syn, vara till nackdel för samhällsutvecklingen om denna kraft hämmades genom ett övervakt av kompromissmed klart konservativa synpunkter.

Inte minst kan man befara, tillägger tidningen, att en sådan politisk konstfärdighet skulle gynna den socialdemokratiska taktiken att framställa borgerligheten som ett enda "reaktionärt block" — med påföljd att riskerna för frihetsförkvävande socialistiska experiment ökades.

Man leker med tanken på en ödesbestämd utveckling i socialistisk riktning, men det vill studentorganen Libertas (a) inte vara med på:

Socialdemokratins inställning till maktförhållandena inom det ekonomiska livet kan anföras som ett bland många exempel på denna form av socialistisk ödestro... De moderna deterministerna måste ju finna inse, att det inte är möjligt att med den socialistiska ideologin — trots den erkända plastik — inkorporera de nuvarande maktförhållandena i näringslivet. Visserligen har vi fått en begynnande förbundsekonomi och ett vidgat samhällsinflytande över näringslivet. Men samhället ännu i det ekonomiska livet har hittills huvudsakligen begränsats till att verka som en rådningsbåge, som rycker ut när det privata näringslivet misslyckas att bevara full sysselsättning och samhällsekonomiskt balans.

Tror man på en ödesbestämd samhällsutveckling ligger politisk passivitet nära till hands. Eller ligger det kanske till på det viset, att ödestron är ett sätt att rationalisera sin brist på initiativkraft? Om man är orkeslös, är det trösterikt att tänka att saker och ting ordnar sig av sig själva. Det måste då också förefalla onödigt att dra upp politiska strideffrågor, som kan avspåra principiella skiljelinjer mellan partierna och framtvinga aktivitet på hittills oprövade områden.

Och vart tar "folkets aktiva deltagande" vägen i den antagna automatiska samhällsutvecklingen i socialistisk riktning?

Förelligger inte risk för att samhällsutvecklingen då uvartar till en överflyttning av ekonomiska maktpositioner mellan olika former av centralbyråkrati, medan den folkliga kontrollen allmera försvinner i en diffus bakgrund?

Konkreta frågor som klargör de principiella skiljelinjerna mellan partierna borde dras fram i den aktuella politiken, menar tidskriften. Därmed skulle man också uppnå "en bättre överensstämmelse mellan partiets allmänna ideologi och partiets praktiska politik".

En maximering av värnpliktskontingenten hör till de frågor som en av försvarsministern tillkallad utredning skall titta på. Arbetsutskottet (a) är tilltalad av tanken:

Man skulle genom en sådan maximering få en större stabilitet i fredsorganisationen och alla de problem som sammanhänger med de nuvarande fluktuationerna i värnpliktskontingenten skulle elimineras. Frågan sammanhänger emellertid intimt med omfattningen av den framtida krigsorganisationen, vilka vapen den får och i vilken grad den blir motoriserad. Redan av detta utredning framgår, att utvecklingen antyder möjligheter till personalbesparingar.

Något enklare blir utredningens uppgift att granska hur de personella resurserna kan utnyttjas för det totala försvaret om — vilket förefaller sannolikt — förigmaktens kvantitativa styrka kan minskas ... Man kan utgå ifrån att armén för allt mindre behov av äldre värnpliktiga eftersom det framtida kriget kommer att ställa mycket höga krav på soldaternas fysiska och psykiska kraft... Kostnadsbesparingen skulle underlätta möjligheterna att föra krigsmakten med nya vapen.

Fagerholm ogillar välgörenhetsmålet

Från Dagens Nyheters Helsingforskorrespondent

HELSINGFORS, lördag.

Agrarstyrelsens chef, direktör K. J. Ellilä, har i en offentlig skrivelse anklagat Finska nethyrkyrkn för att utan orsak ha dragit in hans namn i en förbandsnotis om de inhändade i den s. k. välgörenhetsaffären. Han säger sig komma att klara upp saken inför rätta. Finska notisbyrån svarar att den fick Ellilä namn från myndigheterna.

Riksdagens talman K. A. Fagerholm har bidragit till diskussionen med en artikel, där han ifrågasätter välgörenhetsprocessernas ändamålsenlighet, enär de första inhändade personer och organisationer inte hade en aning om att de handlade mot lagen. De som i knagghetens tider skaffade konsumenterna sällsynta utlandsvaror, hotas nu av ruin genom de ersättningar som kräv av staten.

Talman Fagerholm skriver om "skandalhungern", men tillfogar att han är beredd på att hans yttrande kommer att vantolkas. Nya Pressen tar honom på orden, och

Skonerterna nu i Cap Verde

FNCHAL, Madeira, lördag.

TT. Svenska flottans övningsskonerter "Falken" och "Gladan" var under lördagen på införd mot S:t Vincent på Cap Verde-öarna sedan man i Funchal lämnat av "Rydberg"-gasten Bo Erfén, som fått blindtarmsinflammation. Erfén befinner sig väl.

Han berättade om stormen i Gibraltar sund som tvingade seglarna att ligga om kursen så att man anlöpte Cadiz i stället för Valencia. I Cadiz skedde utbyte av besättning med "Rydberg"-gasten från "Alvanabben". Här fick också "Falken" ny förtopp sedan den gamla brutits av under ovädret i engelska farvatten.

"Falken" och "Gladan" går nu vidare på en 15 dygns seglats över Atlanten till Bridgetown på Västindiska öarna och därifrån vidare västerut.

Tito ombord på "Alvanabben"

TT. Minbåtsflottiljen, "Alvanabben" avgick på fredagsmorgonen från Aden. På lördagen gavs salut för marskalk Tito, som anlände ombord. Fartygschefen och Expertföreningens representant, direktör Gudéz, samt ett 20-tal man besökte ett oljeraffinaderi, medan två officerare och tio sjöstarter gjorde en flygtur till Atoq, 25 mil nordöt om Aden, i samband med RAF:s ammunitionstransporter till inskeppade trupper. "Alvanabbens" läkare opererade härvid bort kolor ur sände soldater.

Havenga lämnar parlamentet

JOHANNESBURG, lördag.

TT-Reuter. Förre vice premiärministern i Sydafrika, Nicolaas Havenga, har dragit sig helt tillbaka från politiken genom att lämna parlamentet. Havenga, som varit finansminister i 20 år, var Malans kandidat till premiärministerposten som emellertid besattes av Strijdom. Havenga är 72 år gammal.

Hävdar att regeringen inte kan rycka undan grunden för hela denna renning av avgiftsstatlet, ty då ger man alla fola fiskar möjlighet att behändigt slinka ur nätet.

vilka strålande julklappar!
i Sonja-Serien

635 Krydshylla inkl 6 st strösare Pris Kr. 6: 25
660 Specerihylla inkl. 3 pl. behållare med lock Pris Kr. 22: —
661 Dito för 6 behållare Pris Kr. 42: —
694 Bestickkorg Pris Kr. 3: 75
600 Diskkorg Pris Kr. 11: —
600 D Droppskydd Pris Kr. 8: 75
601 Diskkorg, mindre Pris Kr. 8. 75
602 Diskkorg, större Pris Kr. 12: 50
603 Diskhylla 603—40 Pris Kr. 13: — 603—50 Kr. 14: — 603—60 Kr. 15: 50 603—70 Kr. 17: —
603 D Droppskydd 603 D-40 Pris Kr. 5: 50 603 D-50 Kr. 6: 25 603 D-60 Kr. 7: 50
608 Badkarskorg Pris Kr. 13: 50
612 Badrumstork Pris Kr. 15: —
614 Klädhängare Pris Kr. 4: 25
621 Sopbehållare Pris Kr. 8: 75
632 Garderobs- och barnhylla Pris Kr. 14: —
629 Torkhylla större för stenmatt Pris Kr. 9: —
630 Torkhylla mindre Pris Kr. 8: —
680 682 Sonja Hushållshandske varmolienbeklädning Pris Kr. 4: — Sonja Skyddshandske Pris Kr. 6: —
695 Grönsakskorg Pris Kr. 18: 50
696 Salladsskålfara Pris Kr. 16: —
646 Glashylla med bågara Pris Kr. 7: —
648 Tandborstställ med bågare Pris Kr. 4: 80
653 Gryttockställ Pris Kr. 5: 25
670 Spiselhylla Pris Kr. 12: —
605 Tvål- och borst korg Pris Kr. 6: 50
641 Skostöll för 3 par sker Pris Kr. 14: 80
642 Galler för diskho Pris Kr. 4: 50

säger Sonja Wigert om Sonja-Serien
- Kvalitet i utförandet
- praktiskt i användning
- största urval

Finns hos alla järn- och färghandlare samt varuhus landet runt.
Ing.-firma EXQVISITA Stockholm

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för riksamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagnyheter
Postgiro: 1915 (för prenumer. sommar 1.847 (för prenumerat)
Chefredaktör: Herbert Tingsten (träffas säkrast kl. 12.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Ahlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Rudmen
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: Rolf Hellberg
PRENUMERATIONSPRISER
A — Stockholmsupplagan
Stor-Sthlms Övriga tidningsområde landet
Månad ..... kr. 6:50 6:—
Kvartal ..... kr. 19:— 17:50
Halvår ..... kr. 37:50 34:50
Helår ..... kr. 75:— 69:—
ANNONSPRISEN
Gällerad 1/1 1954 tillämpas på begäran.
Från starten nr 80194
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1954

Sveriges advokatsamfunds styrelse har till ledamöter i samfundet antagit juris kandidaterna Bertil Lindgren, Alingsås, Erik Sandblad, Göteborg, Gösta Allnér, Kalmar, Sivert Nilsson, Linköping, och Ingemo Rydström, Stockholm.

Stör det NATUR och KULTUR på boken
då ben Ni köpa den!

Önskelista

Pricka för de böcker, Du önskar Dig i julklapp. Lämna sedan listan till Dina föräldrar!

☐ **Fem barn hittar ett troll**
av E. Nesbit
Fem syskon hittar ett litet egenartigt troll, som varje dag uppfyller något de önskar, utan minsta hänsyn till önskningarnas följder.
Kart. 6:90. Illustr.
(Skattkammarbiblioteket)

☐ **Pinocchio**
av C. Collodi
Pinocchio är en liten lat och oknoga trädocka, och i mant händer är har berättelsen om honom lika av barn över hela världen.
Kart. 6:90. Illustr.
(Skattkammarbiblioteket)

☐ **Baron von Münchhausens underbara resor till lands och vatten**
av G. A. Bürger
Nyöversättning av Britt G. Hallqvist
Kart. 6:90. Illustr.
(Skattkammarbiblioteket)

☐ **Bambi hemma hos oss**
av John Hartmann
Berättelsen om ett rådjur, som i verkligheten lever på en dansk bondgård och är god vän med folket på gården.
"... alldeles är helt oemotståndligt." SvD
3:25. Illustr. med fotografier.

☐ **Jakten efter Stora Sjöormen**
En skildring av Svenstyrcn omborda på m/s Neptun och av den okända värld, som gömts unna i de kalla och kolsvarta djupen.
Kart. 8:75. Illustr.

☐ **Lilla Trulsan**
av I. L. Bröjer
Författarinnan till Milla-Molly-böckerna har ritat och berättat boken om Lilla Trulsan, som har så ovanliga kelkamrater: Pepparkaksflickan, Herrskapet Kronerlig, Klädpappfolket och många fler.
Kart. 5:75. Illustr.

☐ **Vet Du**
Ny del av ungdomens Boxkebok
Red.: Birger Lindall
Ur innehållet: Sport — Teknik — Från fjärran länder — Knep och knåp — Vi trollar.
9:25, inb. 11:50. Illustr.

NATUR och KULTUR

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.